

Gebed uit de duisternis

55

Wij trachten vruchteloos de weg te vinden
waarop het uur de eeuwigheid ontsluit,
doch tasten in dit leven rond als blinden
en komen nooit den donk'ren doolhof uit.

Want tusschen angst en twijfel zijn de zinnen
verdwaald als in een luide metropool.
Heer, haal dit hart — die zieke zwerfhond — binnen,
eer het, misschien voorgoed, van U verdool'.

Elly van Buuren.

Ach, om die droom...

Ach, om de droom waaruit wij niet ontwaken
dan met een snel verbleekte heugenis
aan vreugden die wij nimmer zullen smaken
omdat het kind in ons gestorven is,

denk niet dat daarom engelen ons bewaken
heimelijk zingend in de duisternis,
met hen heeft onze slaap niets meer te maken
omdat verlangens lied verklonken is.

God geeft aan engelen slechts vrijgeleide
waar kinderen en eenzamen van hart
hun liedren stil en droomenloos verbeiden.
Doch onze slaap is duister en verward,
wij kunnen zelfs de kindren niet benijden
en niet meer eenzaam zijn. Alleen nog hard.

Elly van Buuren.

OPGANG